

7 Μαΐου 2015

Άγιος Παΐσιος - Αγάπη μητρική γιά όλους..

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#)

-Γέροντα, πώς μπορεί νά βάλη κανείς όλον τόν κόσμο μέσα στήν καρδιά του;
-Πώς μπορεί νά άγκαλιάση όλον τόν κόσμο, όταν τά χέρια του είναι μικρά;... Γιά νά

βάλη κανείς όλον τόν κόσμο στήν καρδιά του, πρέπει νά πλατύνη τήν καρδιά του.

-Πώς θά γίνη αύτό, Γέροντα;

-Μέ τήν άγάπη.' Άλλα κι αύτό δέν φθάνει. Χρειάζεται μητρική άγάπη. Ή μάνα άγαπάει τά παιδιά της περισσότερο από τόν έαυτό τής. Αύτήν τήν άγάπη άν άποκτήση κανείς, άγαπάει όχι μόνον όσους τόν άγαπούν άλλα καιί έκείνους πού τόν βλάπτουν, γιατί, όπως ή μάνα όλα τά δικαιολογεί, έτσι καιί αύτός πάντα βρίσκει έλαφρυντικά γιά τούς άλλους καιί ρίχνει τό βάρος στόν έαυτό του.' Ακόμη καιί νά τόν κλέψουν, νιώθει τύψεις, άν πιάσουν τόν κλέφτη καιί τόν βάλουν στήν φυλακή.

<<Έξαιτίας μου φυλακίσθηκε, θά λέη. ''Αν έβρισκα τρόπο νά τού δώσω τά χρήματα πού τού χρειάζονταν, δέν θά έκλεβε καιί δέν θά ήταν τώρα στήν φυλακή>>.

Η μητρική άγάπη όλα τά καλύπτει, όλα τά σβήνει. Άν ένα παιδί κάνη μιά ζημιά ή φερθή άσχημα, ή μάνα του άμέσως τό συγχωρεί, γιατί είναι παιδί της. Έτσι, καιί όταν άγαπάς τόν πλησίον σου μέ άγάπη μητρική, δικαιολογείς τίς άδυναμίες του καιί δέν βλέπεις τά σφάλματά του κι άν τά δής, τά συγχωρείς. Τότε ή καρδιά σου πλημμυρίζει άπό άγάπη, γιατί γίνεσαι μιμητής τού Χριστού πού μάς άνέχεται όλους.

-Γέροντα, όλα τά άντιμετωπίζω μέ μιά στενότητα' μήπως δέν έχω καρδιά;

-Έσύ δέν έχεις καρδιά; Ξέρεις τί καρδιά έχεις; Άλλα άφήνεις νά τήν πνίγη ή στενοκεφαλιά σου καιί ύστερα βασανίζεσαι. Όποιος έχει πλατειά καρδιά, όλα τά σηκώνει ένώ ο στενόκαρδος άπό μιά παρατήρηση ή άπό ένα δυσάρεστο γεγονός λυπάται πολύ' δέν τό σηκώνει.

-Γιατί, Γέροντα;

-Γιατί τόσο σηκώνει ή μπαταρία του.

-Τί νά κάνω, Γέροντα, γιά νά σηκώνη πιό πολύ ή μπαταρία μου;

-Νά δικαιολογής τίς άταξίες καιί τίς έλλείψεις τών άλλων. Νά τά άντιμετωπίζης όλα πνευματικά, μέ πίστη καιί έμπιστοσύνη στόν Θεό. Νά σκέφτεσαι ότι βρίσκεσαι στά χέρια τού Θεού καιί, άν δέν γίνεται κάτι όπως τό θέλεις καιί τό έπιθυμείς, νά τό δέχεσαι μέ δοξολογία.

-Γέροντα, πώς θά πλατύνη ή καρδιά μου;

-Γιά νά πλατύνη ή καρδιά σου, πρέπει νά άφαιρέσης κάτι άπό μέσα της; νά πετάξης τήν φλαυτία σου. Άν ξεραθή ο κισσός τής φιλαυτίας καιί τής στενής λογικής πού σέ πνίγει, θά άναπτυχθή έλευθερα πιά τό πνευματικό σου δένδρο. Θά εύχωμαι γρήγορα νά έλευθερωθή τελείως ή καρδιά σου, γιά νά άναπτυχθή καιί νά πλατυνθή. Άμήν Έγώ τώρα ξέρετε πώς νιώθω; Νιώθω τέτοια μητρική άγάπη, τέτοια στοργή καιί τρυφερότητα, πού δέν είχα πρώτα. Χωράει μέσα μου όλος ο κόσμος. Θέλω νά άγκαλιάσω όλους τούς άνθρώπους, γιά νά τούς βοηθήσω. Γιατί ή άγάπη δέν μπορεί νά μείμη κλεισμένη στήν καρδιά. Όπως τό γάλα μιάς μητέρας πού τό παιδάκι της πέθανε, τρέχει καιί χυνεται, έτσι καιί ή άγάπη θέλει νά δοθή.

Από τό βιβλίο: «ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΛΟΓΟΙ Ε΄ ΠΑΘΗ ΚΑΙ ΑΡΕΤΕΣ»

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr